

ευσθέντα ἔθνη, καθὼς ἐν τῇ ἐφεξῆς περιόδῳ θάλομεν πληροφορηθῆ σαφέστερα.

§ ρς. Ἐν τῷ διαστήματι λοιπὸν τῆς παρουσίας περιόδου, ἡ Ποιητικὴ κατήντησεν εἰς τελείαν παρακμὴν, ἢ ὀρθότερον εἰπεῖν, εἰς τελείαν πτώσιν. Τὸ Ἐπιγραμματικὸν εἶδος τῆς Ποιήσεως εἶναι τὸ μόνον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ Ποιηταὶ τῆς περιόδου αὐτῆς εὐδοκίμησαν. Οὐδόλως πλέον Ἐποποιία, οὔτε ὠδαὶ Λυρικαὶ· οὐδόλως Θέατρα, οὐδ' Ἐλεγεία, εἰς τὸν αἰῶνα αὐτὸν τῆς πτώσεως ἀνεφάνησαν. Ἡ χωρογραφία, τὰ Κυνηγετικά, καὶ αἱ τῶν Ἄσρων ἐπιφόροι, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, περιωρισμένης Σπουδῆς χαμερπῆ ὑποκείμενα, ἐγύμναζαν τὸν ἄψυχον οἴστρον τοῖς ἐκχαυνομένης φαντασίας τῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν Ποιητῶν. Ὄθεν μαζῇ μὲ τὰ διάφορα ἐπιγράμματα, μᾶς ἄφησαν καὶ μερικά διδακτικὰ στιχουργήματα.

§ ρς. Οἱ χρόνοι ὅμως τῆς περιόδου αὐτῆς ὅπου διερχόμεθα, παρήγαγον μέγαν ἀριθμὸν ἱστορικῶν, πλήθος Ἀρχαιολόγων, πολλοὺς Γραμματικούς, ἀρίστους μαθηματικούς, καὶ ἀξιολόγους Γεωγράφους, καὶ μερικοὺς Ἰατρούς. Ἐνταυτῷ δὲ καὶ διάφοροι αἱρέσεις Φιλοσοφίας ἀνεθλάσησαν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εὐρίσκομεν καὶ ἐν νέον τάγμα Διαλεκτικῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπὸ κοινῇ προσηγορίᾳ Σοφισταὶ ὠνομάσθησαν. Μεταξὺ αὐτῶν πολλοὶ συνέγραψαν εἰς πεζὴν Ἑλληνικὴν φράσιν, ὀλίγοι ὅμως, καὶ αὐτοὶ ὄχι ἐπίτης περικλεεῖς, ἠγωνίσθησαν νὰ φυλάξουν τὴν καθαρότητα τῆς Γλώσσης, καὶ τὸ ἐξηκριβωμένον ὕφος τοῦ παλαιοῦ Ἀττικισμοῦ, σπάνιοι ὅμως εὐδοκίμησαν. Τοιοῦτος εἶναι, παραδείγματος χάριν, ὁ ἐκ Χαιρωνείας τῆς ἐν Βοιωτίᾳ Πλούταρχος. Τοῦ ὁποίου τὸ ὕφος εἶναι μὲν Ἀττικόν, εἶναι ὅμως τραχὺ, καὶ σφυφνόν, ὥσε δὲν ἔχει μῆτε τὴν εὐρυθμον κομψότητα τοῦ Ἀττικισμοῦ, μῆτε τὴν φυσικὴν ἀπλότητα τοῦ Αἰολοθωρισμοῦ. Τὸ ὕφος τοῦ Ἡρωδιανοῦ εἶναι νοσιμώτερον, ὡς γλα-

